

GEREKÇE

İnsanoğlunun beslenmesinde kalori kaynağı ve vücudun fonksiyonlarını gerçekleştirmesi için gerekli temel besin maddesi olan şeker ülkemizde şekerpancarından elde edilmektedir.

Ülkemizde şekerin hammaddesi olan şeker pancarının üretim ve istihdama olan katkısı tartışılmaz.

Şeker pancarı sadece şeker elde edilen bir bitki olarak görülmemelidir. Şeker pancarının yan ürünü olan pancar posası, pancar baş ve yaprağı ile işlenmesi sonrası elde edilen melas hayvan besleme açısından büyük önem taşımaktadır. Şeker pancarının fabrikada işlenmesi sonucu elde edilen melas, maya sanayisinin de ana hammaddesidir. Ayrıca şeker pancarı işleyen fabrikalarda elde edilen alkol de diğer önemli bir yan üründür. Şeker pancarı; sağladığı yüksek katma değerle kırsal kesimin sosyo-ekonomik durumunu iyileştiren, yan ürünleri hayvan yemi olarak kullanılabilen, çiftçiyi toprağa bağlayarak kırdan kente göçü azaltan, üreticilerin hem gelirini artıran ve hem de istihdam sağlayan bir bitkidir. Bu sebeple şeker pancarı tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de stratejik ve siyasi önemi olan bir üründür.

Şeker pancarı üretimi oldukça zahmetli, diğer ürünlere göre çok daha fazla emek gerektiren ve maliyetlerinin diğer ürünlere göre daha fazla olduğu bir tarımsal üretim faaliyetidir.

Türkiye’de en fazla şeker pancarı üretiminin yapıldığı iller Yozgat, Konya, Eskişehir, Aksaray, Kayseri, Afyonkarahisar olmak üzere 50’yi aşkın il de şeker pancarı üretimi gerçekleştirilmektedir

İlimizde çiftçimize hizmet veren iki adet şeker fabrikası bulunmaktadır.

İlimiz Yozgat’ta tarım sektöründe hizmet veren çiftçilerimiz yoğun bir şekilde şeker pancarı üretimi ile uğraşmaktadır.

Çiftçilerimiz don olayları, yabancı ot ve hastalıklar, sulama enerji giderleri, gübre, mazot, pazarlama ve kota gibi birçok problemle karşı karşıya çiftçilik mesleğini sürdürmeye çalışmaktadır.

Türkiye’de şeker üretimi ihtiyaç oranında yapılmaktadır. Ancak ihtiyaçtan daha fazla şeker üretiminin yapılması ve buna bağlı olarak stokların artması sorun oluşturmaya başlamasıyla 1998 yılında şeker pancarı üretiminde kota uygulamasına geçilmiştir. Şeker üretimi ve arzında istikrar sağlamak amacıyla kota uygulanmaktadır.

Kotalar, fabrikaların üretim süreleri ile son üç yıllık ortalama fiili günlük işleme kapasiteleri, üretim miktarları ve randımanları esas alınmak suretiyle hesaplanmakta. Fabrikalar da kendilerine verilen bu kotaları kendi üretim sahalarındaki çiftçilere bölüştürerek şeker pancarı üretimini gerçekleştirmektedirler.

Yapılan sözleşmeler neticesinde kotasını tutturamayan çiftçilerimizin birçoğuna ceza-i işlem uygulanmakta üreticilerin büyük bir çoğunluğu şeker pancarı tarımındaki kota uygulamasını kendileri için bir sorun olarak görmektedirler. Kotanın üretimi kısıtladığı, üretilen kota fazlası ürünün bir alt kotadan alınmasından dolayı birim fiyatının düşmesi, verilen kotanın tarım alanlarına göre az olması ve üreticilere kota dağıtımında tekelleşme olduğu gibi düşünceler çiftçilerimiz tarafından bizlere yansıtılmaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle sorunların yerinde tespit edilerek, konunun aydınlığa kavuşturulması ve gereken önlemlerin alınması amacıyla Meclis Araştırması açılması gerekmektedir.